ODO LUCENSIS. FLORUS LUGDUNENSIS. GUALTERUS DE MAURITANIA. SENTENTIAE. HUGO DE SANCTO VICTORE

Waldsassen (Oberpfalz) (?), Ende 12. Jh. Seite 76r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=460
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

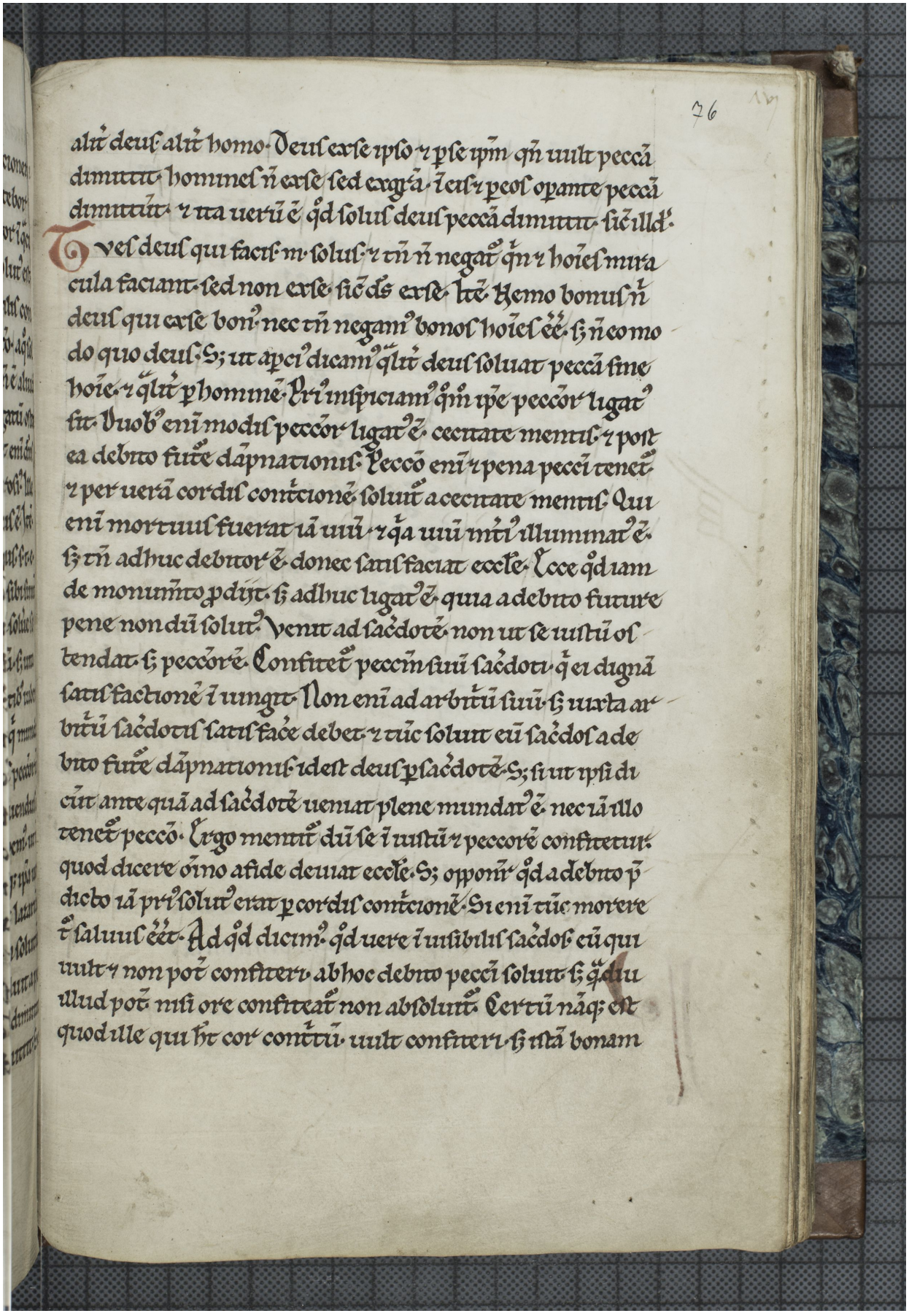

alit deus alit homo. Deus ex se ipso et per se ipm qn uult peccā
dimittit. homines n ex se sed ex gra. i eis et per eos opante peccā
dimittūt. et ita uerū ē qd solus deus peccā dimittit. sic illd.
Tues deus qui facis m. solus. et tn n negat qn et hoies mira
cula faciant. sed non ex se. sic ds ex se. Itē. Nemo bonus n
deus qui ex se bon. nec tn negam bonos hoies ēē. s; n eo mo
do quo deus. S; ut apci dicam qlit deus soluat peccā sine
hoie. et qlit per hominē. Pri inspiciam qm ipe peccor ligat
sit. Duob enī modis peccor ligat ē. cecitate mentis. et post
ea debito future dāpnationis. Peccō enī et pena pecci tenet
et per uerā cordis contricionē soluit a cecitate mentis. Qui
enī mortuus fuerat iā uiū. et qa uiū intri illuminat ē.
s; tn adhuc debitor ē. donec satis faciat eccle. Ecce qd iam
de monumto pdijt. s; adhuc ligat ē. quia a debito future
pene non dū solut. Venit ad sacdotē. non ut se iustū os
tendat. s; peccorē. Confitet peccm suū sacdoti. q ei dignā
satisfactionē i iungit. Non enī ad arbitriū suū. s; iuxta ar
bitriū sacdotis satisfacē debet. et tūc soluit eū sacdos a de
bito future dāpnationis. idest deus per sacdotē. S; si ut ipsi di
cūt ante quā ad sacdotē ueniat plene mundat ē. nec iā illo
tenet peccō. Ergo mentit dū se i iustū et peccorē confitetur.
quod dicere oino a fide deuiat eccle. S; opponit qd a debito p
dicto iā pri solut erat per cordis contricionē. Si enī tūc morere
t saluus ēēt. Ad qd dicim. qd uere i uisibilis sacdos eū qui
uult et non pot confiteri. ab hoc debito pecci soluit. s; qdiu
illud pot nisi ore confiteat non absoluit. Certū nāq; est
quod ille qui ht cor contritū. uult confiteri. s; istā bonam